

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

พุทธศาสนาไม่มีอะไรบกพร่อง

ท่านสุวัจน์นี้เสียเวลาเท่าไร (บ้ายโมง ๑๒ นาที ครับ) วันที่ ๕ ใช้ไหม (ครับ) วันนั้นเขาก็บอกว่าวันที่ ๕ แต่เสียที่โรงพยาบาลศิริราช ทำให้เราสะดุดใจ ไม่สนิทใจ ว่าเสียที่บุรีรัมย์ เอ้อ สนิท อย่างน้อยต้องได้รับคำเตือนจากท่านผู้ป่วย ว่าควรจะไปโรงพยาบาลหรือไม่ อย่างนั้นนะ ว่าท่านเสียที่บุรีรัมย์ก็สนิทใจ ท่านหลักก็เสียที่ภูจ้อก้อ อันนั้นเราไปดูอยู่ที่นี่ ท่านอาจารย์หล้า ที่ภูจ้อก้อ พอจวนตัวเข้ามาเราก็ไปดู เราสั่งเสียทุกอย่าง สั่งพยาบาลด้วย พยาบาลมากอดดูแลอยู่นั้น เราสั่งเสียให้ปฏิบัติเพียงพอเหมาะสมเท่านั้นไม่ให้เลย คือตามธรรมดาเมื่อเอาเข้าโรงพยาบาลแล้ว หมอต้องทำหน้าที่ของหมอเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราก็เป็นแต่เพียงขอขง ขงจะเป็นใหญ่ในตัวเองไม่ได้ ถ้าลงได้เข้าโรงพยาบาลแล้วเป็นหน้าที่ของหมอของพยาบาล จะต้องดูแลเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ที่นี้คนใช้ร้อยทั้งร้อยก็เป็นไปตามหมอหมด ถ้าจะแยกออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ก็ ๑% หรือ ๒% จะแยกออกมาเป็นตัวของตัวเองทางด้านฝ่ายธรรมะ คือท่านผู้ที่มีจิตเป็นธรรม ธรรมเป็นจิตล้วน ๆ แล้วนั้น ไปเพียงอาศัยเวลาที่จะผ่านเท่านั้น ท่านไม่ได้อาศัยว่าจะหวังพึ่งอะไร เพราะท่านพอทุกอย่างแล้ว ท่านจะไม่มีอะไรพึ่ง แะียบออกมาก็ไม่มีจึงว่าพยุ่ง แต่ไม่ให้ขัดข้องจากการพยุ่ง กลายเป็นอุปสรรคไป พยุ่งไว้พอเวล่ำเวลาที่จิตใจของคนมีจำนวนมากที่จ่ออยู่กับท่าน รอให้พอเหมาะพอดีแล้วก็ผ่าน ถ้าพูดให้เต็มยศคือ พระอรหันต์ตาย วังนั้เลย ท่านจะไม่ถามใครทั้งหมด ท่านพออยู่ในท่านหมดเลยทุกอย่าง

อย่างพระเข้าสู่โรงพยาบาลก็เป็นมารยาทอันหนึ่ง ของระหว่างโลกกับธรรมอยู่ด้วยกัน ท่านก็ไปอย่างนั้น ถ้าให้เป็นเรื่องของท่านจริง ๆ ไม่คำเดียวพอ อยู่ที่ไหนไปได้เลยสะดวก ๆ เพราะฉะนั้นเวลาพระอรหันต์ท่านนิพพานจึงไม่ค่อยมีในตำรับตำรา ถ้ามีมาก็จับเงื่อนไขได้เลย องค์นั้นนิพพานอยู่ในปานั้น ๆ แน่ไปอย่างนั้นเสีย จะให้มาที่ชุมนุมชนนี้ไม่มี ก็มีแต่พระอรหันต์ นี่ก็เป็นไปตามนิสัยวาสนาของท่านที่เด่นชัด เกี่ยวกับบริษัทบริวารท่านมีญาติมีวงศ์ ทางนั้นก็มีหัวใจ ญาติฝั่งนี้ก็มีหัวใจ ท่านอยู่ศูนย์กลางจะทำยังไง ท่านก็เลยอธิษฐานไม่ให้มีฝ่ายใดได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างญาติทั้งสองฝ่าย ก็มีพระอรหันต์เท่านั้น นอกนั้นท่านก็ไปของท่านสบาย ๆ ท่านไม่มีอะไรกับโลก

ท่านทั้งหลายฟังเอานะ นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า เมื่อหัวใจได้สัมผัสเข้าไปจนกระทั่งสัมผัสเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว ไม่มีอะไรมายุ่งได้เลย พอทุกอย่าง เรียกว่าพอหมด ตายที่ไหนก็มีแต่ที่ว่างเท่านั้นเอง ไม่เห็นมีอะไร เพราะฉะนั้นในต้นไม้ภูเขาคือไหน

ท่านจึงตายได้อย่างสะดวกสบาย ท่านไม่อยากตายเกลื่อนกล่นพุดอย่างนี้เลย เรื่องเกลื่อนกล่นเป็นเรื่องของโลกของสงสารที่เกะนั้นยัดนี้อาศัยนั้น สำหรับเรื่องธรรมล้วน ๆ จิตล้วน ๆ ที่บริสุทธิ์แล้วไม่อะไรทั้งนั้น ปล่อยตามหลักธรรมชาติ ประคับประคองกัน ไม่อยู่แล้วหรือ ไม่อยู่ก็ปิดปั๊บไปเลย เป็นอย่างนั้นนะ

ท่านสุวัจนนี้เป็นพระประเภทที่ว่าพอตัว เพราะได้คุณธรรมะกันเรียบร้อยแล้ว อันนี้ก็รู้สึกของท่าน... เราพูดไม่ใช่เราพูดยอเรา ท่านมาพูดเอง อย่างที่พูดเมื่อคืนนี้ว่า ท่านได้ฟังเทศน์เราเทศน์ที่วัดโคศคาราม เทศน์นี้อาจจะออกมาจากวัดโคศคารามก็ได้ ในขณะที่เราเทศน์แล้วท่านเอามาฟังก็ได้ หรือว่าคิดว่าท่านจะฟังเราที่นั่นคงไม่ใช่ คงจะมีใครเอาถวายท่าน ท่านถึงได้ฟัง คิดว่าจะเป็นอันนี้มากกว่า เทศน์ที่วัดโคศคาราม ว่ากันเทศน์ที่วัดโคศคาราม ก็เป็นเทศน์สอนพระนี่ เทศน์สอนพระเรื่องอรรถเรื่องธรรมก็เป็นไปตามประเภทของพระ ถ้าประชาชนอย่างแกงหม้อใหญ่ก็อย่างพี่น้องทั้งหลายฟังนั้นซิ เทศน์มีธรรมะสูงที่ไหนไม่เคยมี เห็นมีพระมาก ๆ ก็แยบไปหาพระเสียเล็กน้อยไม่ได้ เต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้ง ๆ ที่เทศน์มาแต่ต้นเต็มเม็ดเต็มหน่วยตลอดมา

สำหรับเทศน์สอนพระวัดป่าบ้านตาดนี้จะมีแต่แกงหม้อเล็กหม้อจิ๋ว ๆ ล้วน ๆ ไปเลย ที่นี้เวลาออกสู่ประชาชนก็เพื่อให้รับผลประโยชน์ทั่วถึงกัน อันใดที่จะเหมาะสม ธรรมะประเภทนี้เหมาะสมก็ออกประเภทนี้ ถ้าสูงกว่านี้ไม่เกิดประโยชน์ จะเทศน์ไปหาอะไร นั้นมันเป็นชั้น ๆ ของธรรม ผู้ที่เข้ามาสังเคราะห์คนไม่รู้เรื่องของคนได้หรือ ไม่รู้เรื่องของสถานที่บุคคลได้ยังงี้ ผู้ที่สังเคราะห์โลกอย่างน้อยต้องรู้ มากกว่านั้นรอบไปหมด แน่มันเป็นชั้น ๆ นะ ธรรมะชั้นใดจะควรออกกับบุคคลคณะใด มันจะรับกันทันทีเลย จะเอาอันอื่นเข้ามาใส่ไม่ได้ พอเหมาะแล้ว ออกแต่เรื่องพอเหมาะพอดี ๆ

ส่วนมากก็เป็นแกงหม้อใหญ่ อย่างที่เทศน์สอนพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ มีธรรมะชั้นสูงที่ไหนไม่มี เทศน์อยู่อย่างนั้นมันก็ยังไม่ได้เรื่องได้ราว แล้วจะไปเอาธรรมะชั้นสูงอะไรมาให้ฟัง จะเกิดประโยชน์อะไร พอที่จะหยิบจะยืมได้เอามาเป็นคติเครื่องเตือนใจตามขั้นภูมิของตนได้ เพียงเท่านั้นก็เป็นมงคลมากแล้วสำหรับประชาชนจำนวนมาก นั้นเป็นชั้น ๆ

ที่นี้ย้อนมาถึงท่านสุวัจน ท่านบอกว่าท่านได้ฟังเทศน์ของเรา ตอนที่มันจะสะดุดใจอย่างแรง เทศน์ไปพอถึงจุดนั้น ธรรมะออกมาผางเข้าหัวใจเลยเทียว ธรรมะชั้นพอเหมาะกัน เห็นไหมละ จิตใจสะดุ้งปั้งเลยทันทีที่ท่านว่าขึ้น นี่ละฟังซิธรรมะ พระพุทธเจ้าเทศน์สอนโลกมา เทวบุตรเทวดามนุษย์มาทั้งหลายสำเร็จมรรคผลนิพพานมีมากขนาดไหน ก็อย่างนี้เอง ผู้ที่ควรจะได้รับธรรมประเภทไหน ๆ มันรอกันหมดแล้ว นิสัยของใครชั้นใด ๆ มันก็เข้าฝัก ๆ นี่ผู้มุ่งต่อมรรคผลนิพพานคือแดนพ้นทุกข์ ส่วนมากมี

บรรดาพระสงฆ์ เหล่านี้ท่านตั้งอย่างนั้น ๆ เทศน์ก็ฟัง ๆ ก็รับ ๆ สำเร็จมรรคผล นิพพานน้อยเมื่อไรพระพุทธเจ้าเทศน์แต่ละครั้ง ๆ นี่เพียงเรามาพูดเป็นหนูตัวหนึ่งมา พูด ที่ว่าท่านสะดุดใจอย่างแรง ผิงทันทีเลย ท่านว่า พอเทศน์ลงไปถึงจุดนั้นปั๊บ ก็โดนนี้ ป้าง ว่างั้นนะ ตั้งแต่นั้นมาจิตหมุนตัวเลย พอเปิดกุญแจให้เท่านั้นละหมุนตัว หมุน ๆ ใหญ่เลย นั่นเห็นไหม นี่ท่านเล่าให้ฟัง ท่านเล่าเอง

ท่านเล่าแล้วยังไม่แล้วนะ ท่านมาไม่ได้แสดงกิริยาว่าขอบบุญขอบคุณ แต่เรื่อง ขอบบุญขอบคุณแสดงอยู่กับกิริยาเนื้อธรรมเนื้อธรรม และความยอมรับธรรมทั้งหลาย ล้วน ๆ นั่นทั้งหมด ไปลงอยู่นั้น เรียกว่าเห็นบุญเห็นคุณนี้มากยิ่งขึ้นกว่าที่จะมาแสดง ขอบคุณอย่างนี้ละ อันนี้ท่านเล่าเอง เล่าถึงขั้นนี้ก็ขั้นจะผิงแหละ จากนั้นมาก็ไม่มีปัญหา อะไร เพราะฉะนั้นว่าท่านสัจจนเสียเราจึงสะดุดใจปั๊บเลย ขำว่าท่านเสียที่ศิริราชวันนั้น ที่ได้ยิน เราแสบในจิต เอ๊ะ ยังไงกัน พอว่าตายที่บุรีรัมย์สนิทใจทันที

ไม่มีเครื่องอะไรมาจับมารบกวนท่านไม่มีปัญหาอะไร เช่น เครื่องจับชีพจรหรือ ไข่ อย่างท่านหล้า ภูจ้อก้อ เราก็ก็นั่งดูอยู่นั้น เขาก็วางไว้เนี่ย บอกว่าอย่าเอาอะไรมารบกวน ท่านนะ บอกเท่านั้นละ ให้อภัยสังเกต อยากทราบเรื่องของท่านหนักเบาเล็กน้อยเพียง ไรจากเครื่องนี้ ก็ให้อยู่ในเครื่องนั้น อย่ามารบกวน เรื่องระโยกระยางอย่าเอามายุ่ง บอก อย่างนี้เลย เราสั่งคำขาดเลย ไม่ใช่เรื่องของท่าน บอกอย่างนี้เลย ท่านก็ไปอย่างเรียบร้อยเห็นไหมละ อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ

(ขออนุญาตครับ ท่านอาจารย์สัจจนตอนเพียบหนักที่วัดที่บุรีรัมย์ ลูกศิษย์เห็นว่าเพียบหนักก็นำท่านไปโรงพยาบาล ท่านอาจจะสั่งลูกศิษย์ไว้ไม่ให้เจาะคอ เลยไม่ได้เจาะคอ) ท่านต้องสั่งแน่ ๆ เพราะไม่ใช่เรื่องของท่านจะรับอันนี้เข้ามาภาวนาธาตุชั้นของท่านมากขึ้น ว่าจะเบาตามความหมายของหมอ แต่ก็เป็นการขัดของท่านอยู่ในชั้น หลวงปู่ขาวก็เหมือนกัน นั่นเราก็ก็นั่งดูท่านเวลาท่านเพียบมาก ๆ คอยดูคอยเตือน พระเถระให้ปฏิบัติต่อท่านด้วยความราบรื่นไม่ใช่อะไรนะ เรื่องธาตุเรื่องชั้นก็เป็นเรื่องของมัน คอยเตือนพระเถระอยู่เสมอเวลาปฏิบัติต่อท่าน เขาเอาเครื่องอะไรจ่อเข้าไปหา ท่าน พอไปสัมผัสท่านปั๊บท่านปิดทันทีเลย ถึงใจเราทันที นั่น ต้องอย่างนี้ ท่านปิดท่านไม่ให้เอาเข้ามายุ่งเลย ปล่อยตามธรรมชาติ ก็มันจะไปของมันโดยหลักธรรมชาติอยู่แล้ว ไปตบไปแต่งมันหาอะไร ใครจะไปรู้รอบยิ่งกว่าพระที่สิ้นกิเลสแล้ว การปฏิบัติระหว่าง ชั้นกับจิต ท่านรู้รอบของท่านทุกอย่าง ๆ อะไรที่ท่านแนะให้รับปฏิบัติตามนั้นเหมาะสม

เราตัวเท่าหนูเราเคยพูดแล้วกับพระกับเถระในวัดเรา บอกไว้เรียบร้อยแล้ว แล้ว กำชับด้วยอย่าฝืนนะ คำไหนที่สั่งไว้แล้วออกมาจากหัวใจ ๑) จะเอาไปที่ไหน ๆ ก็ตาม

ถ้าเราไม่อนุญาตแล้วห้ามไม่ให้เขาไป ๒) เวลาเพียบมาก ๆ ให้ต่างองค์ต่างอยู่สงบ
 ระยะนั้นจะมีพระมาเกี่ยวข้อง ให้ต่างองค์ต่างอยู่สงบอย่ามายุ่งกวนเรา ๓) เพียบเต็มที
 แล้วอย่ามาแตะต้องกายเราเป็นอันขาด บอกอย่ามายุ่งเป็นอันขาด ปล่อยไว้อย่างนั้นเลย
 นั้นบอกชัดเจน คืออย่ามาแตะต้องกายเป็นอันขาด บอกชัดเจนเป็นชั้น ๆ ๑) ให้ความ
 ความสงบ เราไม่อนุญาตใครจะเอาไปไหนไม่ได้ ห้ามไม่ให้เขาไป ๒) เวลาเพียบเข้ามา
 มากแล้ว ให้ต่างองค์ต่างอยู่สงบ อย่ามาถาม อย่ามาเตือนค่านั่นค่านี่ เราพอทุกอย่าง
 แล้ว บอกขนาดนั้นนะ จะvárรับหรือไม่รับ เราไม่ได้ประมาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า
 อยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว จะไปคว่ำอะไรม ๆ เภา ๆ ะ ความหมายก็ว่าอย่างนั้น ไม่ให้
 มาเตือน ไม่ให้มาบอกคำไหนพอที่จะมาเป็นการกวนหลักธรรมชาติของธรรมกับจิตที่
 เป็นอันเดียวกันแล้ว

ข้างนอกมันเป็นเงาเงา มาเตือนอย่างนั้นเตือนอย่างนี้ เภาอย่าเอามายุ่ง หลัก
 ธรรมชาติที่แท้จริงอยู่นี้หมดแล้ว ความหมายว่าเงา เวลาจนเข้าไปจริง ๆ แล้ว ห้ามไม่
 ให้มาแตะเลยร่างกาย ให้ต่างคนต่างอยู่ นิ่งสงบ อย่ามากวนเป็นอันขาด สุดท้ายแล้วจะ
 โยนลงป่าลงเหวลงอะไรก็แล้วแต่เถอะ เราไม่ได้สนใจกับมันแหละ เท่านั้น นี่ก็อย่าง
 อนุโลมทำเมรุไว้ ถ้าเป็นเราแล้ว โอ้ย เภาคบเภาเขียดเขาเภากันยังงั้นในเตาไฟเขา เรา
 ก็เภาแบบเดียวกันไม่เห็นแปลกกันอะไร เท่านั้นพอเราไม่ยุ่ง นี่ก็ฐานอนุโลมเฉย ๆ มัน
 จะได้เภานี้หรือไม่ได้เภาก็ได้เภาไม่ได้ทราบแหละ ทำไว้อย่างนั้น

เราไม่ได้เสียดายอะไร เราเสียดายแต่หัวใจคนเท่านั้น เพราะฉะนั้นจนตัวเท่าไร
 ยิ่งเทศน์เด็ดเทศน์เผ็ดเทศน์ร้อน ให้เห็นทั้งโทษทั้งคุณทุกแง่ทุกมุมไป เพราะการเทศน์
 นี้ไม่ได้ผิดเลย พูดออกมาคำไหนแม่นยำ ๆ ไม่สงสัย คิดดูซิเทศน์มาลัทธิก็กันท์ เวลาเขา
 มาอ่านให้ฟังเราเคยได้บอกว่าตรงนั้นผิดไม่เคยมี ก็มันแน่นมาแล้ว เทศน์ออกไปติดใน
 เทปก็แน่น ถอดจากเทปมาอ่านให้ฟังมันก็แน่น แล้วมันจะผิดที่ตรงไหน เป็นอย่างนั้นนะ
 อย่างเขาอ่านก็เพื่อเป็นคำยืนยันว่าผ่านท่านแล้ว ว่าเงาเงา ความจริงมันผ่านตั้งแต่ออก
 จากปากเรานี้แหละ

นี่ที่วิตกวิจารณ์ ทุกวันนี้วิจารณ์กับโลกเรานี้แหล่ สกปรกเอามากทีเดียว เอา
 ธรรมจับนี้จนจะดูไม่ได้เลย ฟุ้งทั้งหลายฟังนะ ธรรมกับโลก ธรรมกับกิเลส ต่างกัน
 อย่างไรบ้าง ฟุ้งซิ จนจะดูไม่ได้เลย ยิ่งแต่งตัวสดสวยงดงามมาเท่าไร ยิ่งโธ่อดกิเลสให้
 เห็น ธรรมยิ่งหายไปเลย ไม่อยากหายธรรมดา คือหายหลบไม่ทันมันกระเทือน
 แรง เป็นอย่างนั้นนะ ทางนั้นยังโอ้อ่าพุทฺธสวยาม มอนนั้นแล้วมอนี่ แต่งอย่างนี้สวย
 ไหม ดูทางนั้นแล้วดูทางนี้ มันกำลังเป็นบ้ายังไม่รู้ตัวนะ โห้ย สดสังเวชนะ เป็นจริง ๆ
 นี่ละที่พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย นี่ตัวเท่าหนูมันก็เป็นจะให้ว่าไง แต่งโก้ ๆ หู ๆ

แบบกิเลสมามันดูไม่ได้นะ แบบจิ้งโก๋จิ้งเก้ แบบปล่อยทีปล่อยอะไรมานี้ แทนที่จะดูแบบโลกดูกัน มีความยินดีกำหนดรักใคร่มันไม่ได้เป็นอย่างนั้น สดสังเวชปาง ๆ เลย นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น ต่างกัน ฟัน้องทั้งหลายถ้าสนใจในธรรมให้ฟังเสียงธรรมบ้าง อย่าฟังเสียงแต่กิเลสอย่างเดียว

แต่งตัวโก้หรู บางทีจีเอาต่อหน้าก็มี นี่มันปล่อยหิมันนะ ว่าจั้นนะ คือมันมาจังก้า อยู่ต่อหน้าก็ขัดเสียบ้างซึ่งจะว่าไง มันไม่มียางอายเลยเป็นยังงี้ นี่ละกิเลสมันหนาขนาดนั้นเวลานี้ จนกระทั่งธรรมจะไม่มีเหลือแล้วนะ ผลสุดท้ายพระกัณ्हนา เป็นผู้ออกสนามความเลวร้ายขึ้น คือพระเวลานี้ ออกอย่างจ้ง ๆ ทีเดียว เอาตำราจับกัน พระพุทธศาสนาการสอนของพระพุทธเจ้า เราจับมาทั้งภาคปริยัติ จับมาทั้งภาคปฏิบัติด้วย มันถึงได้เต็มเหนี่ยว ดูให้เต็มเหนี่ยว พิจารณาทุกอย่างได้เต็มอรรถเต็มธรรม เพราะมีทั้งปริยัติมีทั้งปฏิบัติที่เราได้เรียนศึกษาและปฏิบัติมา เราจึงมาดูธรรมชาติอันนี้ เวลานี้พระเรานี้เป็นหัวหน้าที่ก่อฟืนก่อไฟเผาทั้งชาติทั้งศาสนาไปด้วยกันนะเวลานี้ เวลานี้ดูเอาโอ้ย มันพิลึกจริง ๆ จนดูไม่ได้ เราเพิ่งมาเห็นเดี๋ยวนี ว่าพระจะแสดงตัวออกมาอย่างเปิดเผยหน้าด้านไม่มียางอาย ศีลธรรมไม่มีติดกิริยามารยาทออกมาจากหัวใจเลย ถ้าติดหัวใจก็ต้องรู้ว่าผิดว่าถูก เมื่อรู้ว่าผิดว่าถูกไม่ควรพูดก็ไม่พูด ควรพูดก็พูด ควรทำก็ทำ ไม่ควรทำก็ไม่ทำ เพราะออกมาจากหัวใจ อันนี้มันไม่มีเลยจะให้ว่าไ

สิ่งใดที่จะทำให้โลกเดือดร้อนวุ่นวายมาก จนกระทั่งจะถึงขั้นล่มจม เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยของเรา จะล่มจมทั้งชาติทั้งศาสนาไปด้วย เป็นที่พอใจของพวกเปรตนี้ที่สุดเลย มันจึงหน้าด้านสุดยอด เราเอาธรรมจับ เราไม่ได้หาเรื่องใส่ใครนะ เอาธรรมจับดูพวกที่หน้าด้านที่สุดคือพวกที่เป็นหัวหน้ากองทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาอยู่เวลานี้ กำลังเกิดเรื่องเกิดราว ดูจะเป็นวันสองวันนี้ก็จะเปิดขึ้นในที่ชุมนุมชนอวดก้ามใหญ่ ก้ามลามกจกเปรตนั้น พระพุทธเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าสั่งสอนให้ชำระ เวลานี้มันสั่งสมมาโปะหน้าพระพุทธเจ้าต่อหน้าต่อตาชาวพุทธเราอย่างไม่อายเลย

แหมคำพูดคำจาหาความอายไม่ได้ และคำพูดคำใดที่จะเป็นคำสัตย์คำจริง สมชื่อสมนามของพระว่าผู้รักษาความสัตย์ความจริง รักษาศีลรักษาศรัทธา มันไม่เอามาแสดง เอาแต่เรื่องที่จะหลอกลวงโลกทั้งนั้นออกมาแสดง ไปที่ไหนมีแต่เรื่องหลอกลวงไปหมด คือพวกเปรตหัวโล้น ๆ นี่แหละ ผ่าเหลี่ยมเวลานี้กำลังออกสนามรบด้วยความต่ำช้าเลวทรามสุดยอดให้ชาวพุทธของเราดูทุกคน เอาคัมภีร์ออกกางเห็นหมด แสดงออกมายังงี้ ๆ รู้หมดทีเดียวปิดไม่อยู่ นี่ที่นาทุเรศเอาจริง ๆ พระเราธรรมดาก็ให้ความร่มเย็นแก่บ้านแก่เมือง แก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป เจ้าของก็ให้ความร่มเย็นแก่เจ้าของด้วยการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ สำรวมระวังอยู่ในกรอบของศีลของธรรมตลอดเวลา นี่เรื่องของ

พระเป็นยอย่างนั้น นี่มันเปิดออกเป็นฟินเป็นไฟเผาไหม้ทั้งชาติทั้งศาสนาจะให้จมไปด้วยกัน ด้วยความหน้าด้านสันดานหยาบของมันนะเวลานี้

โอ้ย อูจาดมากนะพระปัจจุบันนี้ พระกองนี้กลุ่มนี้แหละ กำลังทำความเลวร้ายต่อชาติบ้านเมือง ผู้ใดยังไม่เห็นให้ไปดูเอา นี่เอาคัมภีร์ออกกาง จะไม่ผิดตรงไหนแหละ คัมภีร์ของพระพุทธเจ้าเป็นยังงี้ ต่างคนต่างเรียนมาโกหกกันได้หรือ มันเป็นยังงี้ มันขัดกับพระพุทธเจ้ายังงี้บ้าง ไม่เพียงแต่ขัด มันลบล้างพุทธศาสนาอย่างแหลกเหลวไปเลย ในขณะที่เดียวกันก็ลบล้างชาติไปด้วยกัน ให้จับหายวายปวงไปด้วยกันทั้งหมด ชาติก็จะมี ศาสนาก็ไม่มีในเมืองไทยเรา ก็มีแต่หมาไทยเต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ นี่แหละมันจะมีอย่างนี้ขึ้นมา ถ้าไม่ได้สะตุใจตั้งแต่บัดนี้ ให้พากันคิดกันอ่านเสียแต่บัดนี้เป็นแน่ ๆ รุนแรงมากทีเดียว ความโหดร้ายทารุณของเปรตของผี ของกิเลสตัณหาประเภทนี้กำลังออกตลาด ตลาดไม่มียางอาย ตีแหลกไปหมดเลยเวลานี้ ให้จำเอานะพี่น้องทั้งหลาย

นี่เราเอาธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ใครจะตำหนิติเตียนเรา ยกสามแดนโลกธาตุมาตำหนิเรา เราไม่มีอะไร เขาจะขอราก็แบบเดียวกัน ไม่มีอะไรเหมือนกันหมด เราไม่ยกไม่หยิบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เก็บตกของถึงขยะทั้งนั้น เราไม่เก็บ ยกออกก็โยมาปากเขาลิ้นเขาปากเขาใจเขา ถ้าเป็นความดีด้วยเจตนาของเขา ก็เป็นกุศลธรรมของเขา ถ้าเป็นความชั่วก็เป็นฟินเป็นไฟเผาหัวเขานั้นเอง เผาใครก็ตาม แสดงออกมาเผาได้ทั้งนั้น เรื่องบาปเรื่องบุญไม่ลำเอียง ใครทำไปใครเก่งทางไหนก็ได้ทั้งนั้น ให้พากันพิจารณา เราเอาธรรมมาจับ

เรื่องที่เขโจมตีเราอย่างนั้นอย่างนี้ เราไม่เคยสนใจแหละ ใครจะโจมไปไหนก็โจมเถอะ ยกมาทั้งโคตรมันเราก็ไม่เคยสนใจ เราจะหาแต่ความจริงเพื่อมาช่วยโลกสงสาร ดังที่เราปฏิบัติมานี้เท่านั้นแหละ นี่เราปฏิบัติมานี้ก็เป็นเวลาสี่ปีเต็มแล้วนะ ทุ่มเสียทุกสิ่งทุกอย่าง ในชีวิตของหลวงตาบ๊วก็มีครั้งนี้แหละ ที่ได้ทุ่มลงหมดจนกระทั่งชีวิตจิตใจไม่ได้เสียดายเลย เพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติทั้งศาสนา ให้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียว เพื่อความแน่นหนามั่นคงและความสงบร่มเย็น แก่ชาติไทยเราทั้งชาติ จากธรรมของพระพุทธเจ้าที่ให้ความร่มเย็น เป็นคติเครื่องเตือนใจตลอดไปให้ท่านทั้งหลายเท่านั้น

สำหรับหลวงตาบ๊วใครจะตำหนิติเตียนอะไรก็ตาม ท่านทั้งหลายอย่าไปฟังให้เสียหุณะ มันจะล้างหูลำบาก เขาติฉินนินทาหลวงตาบ๊วมาก็เสียใจเสีย เขาว่าอะไรมาก็เสียใจเสีย เขายกยอหลวงตาบ๊วก็เป็นบ้าดีใจไปเสีย เขาโจมตีหลวงตาบ๊วก็เป็นบ้าเสียใจ พวกบ้าทั้งขึ้นทั้งล่อง อย่าเอามาใช้ หน้าที่การงานเหตุผลกลไอะไรที่จะเป็นประโยชน์

แก่ตนและชาติบ้านเมือง ให้ยึดอันนั้นเป็นหลัก ก้าวเดินตามนั้น นี่ถูกต้อง อย่าไปสนใจกับลมปาก ปากใครก็มี ตั้งแต่ไอ้หยองมันยังมาเทศน์สอนเราอยู่ตะกี้ นี่เรากำลังเทศน์ ไอ้หยองก็เทศน์ทางโน้น ถึงถาม เอามันมาตีปากเสียก่อน มันมีปากมันก็เท่าหมาที่ดี คนมีปากก็พูด เขามีปากก็พูด เรามีปากก็พูด เพราะฉะนั้นใครจะว่าอะไรก็ตาม ให้ยึดเอาอันใดที่เป็นอรรถเป็นธรรม อะไรไม่เป็นอรรถเป็นธรรมให้ปัดออก ๆ เท่านั้นถูกต้อง

เวลานี้เลอะเทอะมากทีเดียวเรื่องพุทธศาสนาเรา เอ้า เราสมมุติขึ้น ไม่ว่าสมมุติแหละคือเอาความจริงออกมา ถ้าว่าไฟบรรลัยกัลป์ มหาภัยที่ตั้งขึ้นเป็นกฎเกณฑ์ข้อบังคับ จะเผาทั้งชาติทั้งศาสนาได้โผล่ขึ้นมาเป็นเจ้าอำนาจแล้ว ชาติไทยเราต้องจม ทั้งชาติทั้งศาสนาจะไม่มีเหลือเลย พี่น้องทั้งหลายคิดอย่างไรหรือไม่ ต้องรักษาไว้ด้วยดีเท่านั้น อย่าเอาเข้ามาแตะ

พระพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งชาวไทยที่เป็นลูกชาวพุทธได้ปฏิบัติกราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจ ผากชีวิตจิตใจไว้หมดมาเป็นเวลานานแล้ว จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ไม่มีอะไรบกพร่อง พระพุทธศาสนาของเราสอนไว้โดยสมบูรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ทุกอย่าง ไม่มีอะไรบกพร่องพอที่จะไปหาพิ้นหาไฟจากภายนอก จากมหาโจรจากมหาภัยเข้ามาเผาศาสนาของเรา ซึ่งเป็นของร่มเย็นอยู่แล้ว ให้พากันเข้มงวดกวดขันระมัดระวังรักษานะ

ศาสนาพุทธเรานี้ยอดศาสนาแล้วเวลานี้ ทุกสิ่งทุกอย่างสมบูรณ์แบบ ไม่มีอะไรบกพร่อง พอที่จะหาอุบายวิธีการว่าอันนั้นบกพร่องอันนี้บกพร่อง ต้องบัญญัติขึ้นมาใหม่อย่างนี้ไม่มี สมบูรณ์แบบแล้ว อะไรแฝงเข้ามาปีบนั่นคือไฟ เผาทั้งชาติทั้งศาสนาไปพร้อม ดังที่เป็นอยู่เวลานี้ มีแต่ไฟทั้งกอง ไม่มีชิ้นใดดีเลยกับกำหนดกฎบัญญัติที่ตั้งขึ้นอวดตนอวดตัวว่า พัทธศัพุทธศาสนาสะแห่นี่นะ มันเอาลมปากมาอวดโลกหลอกโลก นี่แหละมันหลอกไปอย่างนี้ พัทธศัศาสนา พัทธศัอะไร ฟังซินะ เพียงแสบออกมามันก็รู้แล้ว สลบสลไปตาม ๆ กันแล้ว

นี่แหละเรื่องหลักความจริง เอาศาสนาเป็นที่ตั้ง หลักพระพุทธศาสนาสมบูรณ์แบบแล้ว ที่พี่น้องทั้งหลายปฏิบัติอยู่แล้วนี้ไม่มีข้อต้องติ ทางฝ่ายพระก็เอ้า ดำเนินตามข้อศีล ข้อสมาธิปัญญา ที่ทรงสอนไว้แล้ว จะหาที่ตำหนิไม่ได้ นอกจากจะมาปรากฏองค์ของท่านว่าเป็น สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ เป็นที่ยอมรับฝากเป็นฝากตายของพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายทั่วหน้ากันเท่านั้น ไม่เป็นอย่างอื่น นี่แหละที่ท่านพาดำเนินมาสมบูรณ์แบบขนาดนั้น จนได้พยานหลักฐานขึ้นมา ว่าเป็น สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ ของพวกเรา

แล้วอะไรเป็น สรรณ คจฺจามิ เวลานี้เนะ มันมีแต่ฟืนแต่ไฟมาเผาไหม้ นั้นเหรอ สรรณ คจฺจามิเนะ เวลานี้มันไปอวดดิบอวดดีมาจากไหน ก็เลสเต็มหัวใจมันอยู่ มาอวดเหยียบหัวพระพุทธเจ้าเหรอ พระพุทธเจ้าสอนตรงไหนว่าบกพร่อง เอ้า อ้างมาซิเนะถ้าว่ามันสมบูรณ์ตรงไหน มันก็เห็นอยู่แล้วคือฟืนคือไฟ มันสมบูรณ์ที่ไหน สมบูรณ์แต่ไฟจะเผาโลก ทั้งชาติทั้งศาสนาให้จมนั้น เราเห็นอยู่แล้วอย่างนี้

เพราะฉะนั้นจึงเอาให้ตี ปัดอย่าให้เข้ามายุ่งพวกนี้ สมบูรณ์แบบทุกอย่างอย่าเอาเข้ามาเผา หอบปราสาทหลังนี้สมบูรณ์แบบแล้ว อย่าเอาไฟมาเผา มีแต่อยู่ครองกันในห้องปราสาท มีแต่อยู่ปฏิบัติกราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้าเท่านั้นเองเหมาะสมนะ เรื่องที่เป็นมาเหล่านี้ ไม่มีขึ้นดีเลย เราได้ทบทวนดูหมดแล้วตามหลักธรรมหลักวินัยทุกอย่าง กับสิ่งเหล่านี้เอามาเกี่ยวข้องกันเป็นยังงี้ เอาหลักธรรมวินัยอะไรมาแก้มาเทียบมาเคียงกันเทียบเคียงหมดแล้ว หาที่เอาไม่ได้เลย มีแต่ฟืนแต่ไฟทั้งนั้น แล้วจะให้ยอมรับได้ยังงี้ เราไม่ยอมรับ เราก็บอกว่าไม่ยอมรับ นี่คือไฟมหากัย แล้วจะให้ยอมรับได้ยังงี้ ถ้าหัวหน้ายอมรับ พี่น้องชาวไทยก็ยอมรับ ก็เป็นส่วนเป็นถ่านให้มันขีดทั้งประเทศนั้นเอง แล้วเราอยากเป็นส่วนเป็นถ่านไหม ถ้าไม่อยากเป็นส่วนเป็นถ่านให้ฟังเสียงพระพุทธเจ้า

ให้ฟังเสียงหัวหน้านะ หัวหน้าพาพี่น้องตมฺตุณ หัวหน้าใหญ่คือศาสดาองค์เอก ตมฺตุณโลกที่ตรงไหน สงฺฆ สรรณ คจฺจามิ ตมฺตุณโลกที่ตรงไหน เฉพาะอย่างยิ่งย่นมาหาหลวงตาบัวที่เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ตมฺตุณท่านที่ตรงไหนให้บอกมา เราพยายามสุดขีดสุดแดนจนจะเป็นจะตาย เพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั้งศาสนาให้ได้รับความเทิดทูนเสมอหน้ากันไป ด้วยความตะเกียกตะกายของเรา แล้วมาตมฺตุณพี่น้องทั้งหลายที่ตรงไหน พอที่จะไม่เชื่อฟังเสียงของหัวหน้าที่แนะนำสั่งสอนท่านทั้งหลายเนะ จำให้ตึนาคำนี้อะละพอ เหนื่อยแล้ว

เรื่องท่านสุวัจนันั้นพิจารณาเหตุดูผลแล้ว ทางกรุงเทพมีน้ำหนักรมากกว่าเพราะอันนี้ตายก็ตายไปแล้ว ทางกรุงเทพผู้ที่หวังและชาติไทยทั้งชาติมีหวังอยู่มากมาย เรามาเทียบแล้วนะ ผู้นี้ตายก็ตายไปแล้วเรากลับเมื่อไรค่อยไปหากันก็ได้ อยู่ อันนี้จะเร่งตามเวลาเวลาควรจะเป็นไปตามนั้น เนะ อย่างนั้นะเหตุผลเข้าใจไหม ตกลงก็ไม่ไปละก่อนไปกรุงเทพนี้ ที่ว่าไปเยี่ยมท่านสุวัจน์ ก็รู้เรื่องกันแล้วตายก็ตายแล้วจะว่ายังงี้ หน้าที่สำหรับคนมีชีวิตอยู่มีความจำเป็นมากเท่าไร เราจะหมุนไปทางนั้นก่อนแล้วค่อยมา แล้วไปเมื่อไรก็ได้

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๖ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๘ บาท ดอลลาร์ได้ ๔๐๑ ดอลลาร์ ที่นี้รวมทองคำทั้งหมด ได้ ๕ ตัน หรือ ๕,๐๔๘ กิโล เท่ากับ ๕ ตันกับ ๔๘ กิโล ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วได้ ๖,๕๖๗,๘๘๙ บาท ไปคราวนี้ยังงี้ก็ได้ตกลงไป

แล้วว่าทองคำต้องได้ ๕ ตัน คือ ๕๐๐ กิโล แล้วก็ดอลลาร์ ๓๐๐,๐๐ ดอลลาร์ คราวนี้จะให้ได้สามแสนดอลลาร์

โยม ขอโอกาส พูดถึงเรื่องเคารพพ่อแม่ครูจารย์คือท่านอาจารย์สุวัจน์ นะคะ หนูจำได้ตั้งแต่ไปภูวนาที่วัดท่านที่ถ้าศรีแก้วเมื่อ ๒๐ ปีก่อน ไปแปลกใจที่บูชาพระ มีรูปท่านอาจารย์มั่น ข้างซ้ายก็เป็นรูปท่านอาจารย์ฝั้น ทางขวาก็เป็นรูปพ่อแม่ครูจารย์ หนูยังแปลกใจ เอ๊ะ ท่านอาจารย์สุวัจน์ ไม่ได้เคยมาเกี่ยวข้องอะไรกับพ่อแม่ครูจารย์ จนกระทั่งตอนออกจากการงานนี้ ขอเทปพ่อแม่ครูจารย์ไปเยอะ ท่านอาจารย์สุวัจน์ท่านเห็นท่านก็บอกว่าจะฟังเทศน์พ่อแม่ครูจารย์ไปทำไมเยอะเยอะ อาตมาฟังม้วนเดียวพอ

หลวงตา ม้วนนั้นแหละที่ท่านเล่าให้ฟังเอง ม้วนที่เทศน์ที่วัดโศการาม ท่านจะฟังที่ไหนเราไม่รู้ละ ฟังม้วนเดียวเท่านั้นพอว่าจันเธอ เราฟังก็ม้วนละ

โยม ก็ยังไม่พอ

หลวงตา ตั้งแต่สมัยท่านอยู่กับท่านอาจารย์ฝั้น ทางธาตุนาเวง เราไปไหนนะ มาที่นั่นมาพบกัน คุณลักษณะท่านมีกระด้างกระเดื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ คุณลักษณะ แต่ท่านไม่รู้ที่เราดูท่านนะ เราก็อึ้ง คุณลักษณะไม่ค่อยลง เราดูรู้ทันที ที่นี้พอมาฟังเทศน์กัณฑ์นี้แล้ว คราวนี้ราบหมดเลยไม่มีอะไรเหลือ มองปั๊บรู้ทันที แน่อย่างนั้นแหละ ท่านลงจริง ๆ สำหรับกับเรา ท่านไม่บอกว่าท่านลงแต่เจื่อนและธรรมที่ท่านได้รับได้ยินได้ฟังจนกระทั่งเป็นผลขึ้นมานั้นบอกว่างหมดเลย มันบอกอยู่ในนั้นเสร็จเลย

โยม ภูวนาพอตัวนี้หมายความว่าอย่างไร

หลวงตา ก็ไปหาเอาซิ ยังจะมาถามคนอื่น พอตัวหมายความว่าอย่างไร ทางนี้ก็ตอบไปหาเอาซิ รู้แล้วก็ไม่ต้องมาถาม นี่ละธรรมพระพุทธรเจ้า ที่ท่านว่า สนฺทสิญฺญโก ผู้ปฏิบัติจะรู้เองเห็นเอง คือไม่ถามใครทั้งนั้น รู้เองเห็นเอง สุดท้ายก็คือ สนฺทสิญฺญโก ขึ้นสุดยอด คืออรหัตตภูมิ คิดดูตั้งแต่พระอัญญตรภิกขุ ที่กำลังอยู่อยู่ธรรมะภายในที่เป็นธรรมชั้นสูง จะถึงชั้นสูงสุด ย่อมเหยียบบันไดชั้นสูงสุดแล้ว ที่นี้เวลาไปแล้วจะขึ้นทูลถามปัญหาพระพุทธรเจ้า เวลานั้นฝนตกก็เลยไปยืนอยู่ใต้ถุน ฝนตกลงมาท่านพิจารณาของท่าน เพราะอันนี้เป็นธรรมอัตโนมัตตินี้ อะไร ๆ เป็นธรรมหมดเมื่อถึงชั้นอัตโนมัตติเหมือนกิเลสเวลามันเป็นกิเลสอะไร ๆ เป็นกิเลสไปหมด กระดิกออกปั๊บเป็นกิเลสทั้งนั้น ๆ นี่เป็นอัตโนมัตติของกิเลส โดยที่เราไม่รู้ตัวนะ

ที่นี้เรื่องของธรรมก็เหมือนกัน เมื่อถึงชั้นอัตโนมัตติของธรรมที่แก้กิเลส อยู่ไหนแก้ตลอด แล้วพอถึงนั้นแล้วน้ำฝนหยดย้อยลงมาถึงน้ำที่พื้น ตั้งเป็นต่อมเป็นฟองขึ้นมา ท่านกำหนดดูท่านยืนดูอยู่ ประสานกันกับธรรมะภายใน พอท่านพิจารณาเรื่องน้ำที่ตกมากกระทบกันตั้งเป็นต่อมเป็นฟองขึ้นมาแล้วจะจับดับไป ก็คือสังขารที่คิดปรุงดีปรุงชั่ว

ระงับดับไป เกิดดับ ๆ ตีกัดดับชั่วก็ดับมันก็ลักษณะนั้น มันออกไปจากไหน ท่านก็รู้เสีย พอฝนตกหยุดเท่านั้นท่านกลับเลยไม่ขึ้นไปทูลถาม นี่ สนฺทิจฺจุโก ชั้นสุดยอดประกาศแล้ว ท่านบรรลุดรจนนั้นเลยกลับคืนไปเล่าให้พระฟัง พอไปถึงนั้นก็ไปรู้เสียเลยกลับคืนไม่ทูลถาม แนะ ก็อย่างนั้นแหละ นี่เรียกว่า สนฺทิจฺจุโก ชั้นสุดยอด ไม่ทูลถาม ทั้ง ๆ ที่ตั้งหน้าจะไปถามฟังซิ พอไปตัดสินใจตรงนั้นแล้วกลับเลย มันก็เป็นอย่างนั้น นี่เรียกว่า สนฺทิจฺจุโก

ไม่ว่าใครจะบรรลุดรจนตรัสรู้ที่ไหน จะไม่ทูลถามพระพุทเจ้าเลย เป็นอันเดียวกันผางทันทีเลยเถียว มันเป็นในตัวเองตัดสินใจในตัวเอง ขาดสะบันไปเลย เรื่องจะทูลพระพุทเจ้า ทูลถามหาอะไร มันจำขึ้นแล้วหมดเลยปัญหา เท่านั้นแหละ ที่นี้ไปละนะ ก็เทียบได้แต่เพียงว่า แม่น้ำมหาสมุทรที่ว่าสายไหนก็ตาม แม่น้ำที่ไหลออกมาพอเข้าสู่มหาสมุทรแล้วเท่านั้น เป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด จะไปแยกไปแยะว่าอันนี้ ๆ หยดนี้หยดนี้มาจากคลองนั้นคลองนี้ไม่ได้เลย เป็นมหาสมุทรอันเดียวกันหมด เข้าถึงบับเท่านั้นเป็นมหาสมุทรทันที อันนี้จิตพอเข้าถึงความหลุดพ้นผางเข้ามหาวิมุตติมหา นิพพาน หรือธรรมธาตุทันทีเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ถามกัน บับลงไปนี้ เห็นน้ำมหาสมุทรทันทีเลย อันนี้บับธรรมธาตุหรือมหาวิมุตติมหา นิพพานทันที ประจักษ์อยู่ในนั้น แล้วท่านจะไปถามใคร ท่านเองเป็นมหาวิมุตติมหาธรรมธาตุแล้ว ท่านจะไปถามใครอีกละ แนะ ก็เท่านั้น

วันมะรืนจะออกเดินทางไปกรุงเทพแล้ว วันนี้วันที่ ๗ ก็อยู่จนวันที่ ๘ วันที่ ๙ ก็ออกเดินทางไปกรุงเทพ ไปอย่างสบาย ๆ ขนาดนี้จะเริ่มออกเดินทางแล้วนะ เพราะทุกวันนี้ย่ำรุ่งมันสายไปทุกวัน ๆ ภาวนาซิให้เห็นความอัศจรรย์ของจิต พุทธศาสนา ลงที่ภาวนานะ ถ้างภาวนาแล้วจะรวมเข้ามาอยู่นั้นหมด

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com